

Prima pagină>Proceduri judiciare>Cauze civile>Recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești>Cum se execută o hotărâre judecătorească

În materie de drept civil, procedurile și acțiunile în curs intentate înainte de încheierea perioadei de tranziție vor continua în temeiul legislației UE. În baza unui acord reciproc între UE și Regatul Unit, Portalul e-justiție va păstra informațiile legate de Regatul Unit până la sfârșitul anului 2022.

Cum se execută o hotărâre judecătorească

Scoția

1 Ce înseamnă executare în materie civilă și comercială?

În Scoția, termenul executare (*diligence*) este utilizat pentru a descrie o serie de proceduri juridice care pot fi executate împotriva debitorilor pentru a executa plata datoriilor către creditori. Măsurile de executare pot fi întreprinse în mod competent numai cu privire la un mandat legal, cum ar fi o hotărâre judecătorească (*court decree*) sau un act de atestare a unei datorii pentru plata unei sume de bani sau, în sens mai larg, un ordin al instanțelor civile, inclusiv în ceea ce privește executarea sau prevenirea unui act.

Printre tipurile de măsuri de executare se numără și poprirea (*arrestment*) veniturilor salariale, poprirea bunurilor sau a fondurilor în mâinile unui terț, punerea sub sechestru (*attachment*) a bunurilor sau a fondurilor, gajul (*inhibition*) și adjudecarea datoriei (*adjudication for debt*).

Adjudecarea datoriei

Adjudecarea datoriei este o măsură de executare foarte veche care poate fi luată împotriva bunurilor imobile transmisibile prin succesiune, al cărei efect este garanția judiciară în favoarea creditorului, transmisibilă prin succesiune. Acest tip de executare utilizat rareori este exclusiv o procedură a *Court of Session*. După pronunțarea hotărârii de adjudecare (*decree of adjudication*), hotărârea în extras se înregistrează sau se înscrie în cartea funciară corespunzătoare din Scoția (*Register of Sasines sau Land Register*). În continuare, creditorul obține, în general, aceleași drepturi precum alți creditori ipotecari, cu excepția dreptului de a vinde. Acesta permite creditorului să intențeze o acțiune pentru a înlătura debitorul în cazul în care acesta se află în posesie sau să intențeze o acțiune pentru a încasa banii de chirie de la chiriași în cazul în care bunurile imobile sunt închiriate. Numai după o perioadă de zece ani poate creditorul să adreseze instanței o cerere pentru a deveni proprietar și a vinde bunul imobil.

Poprirea bunurilor sau a fondurilor în mâinile unui terț

Poprirea este o măsură de executare împotriva bunurilor mobile care aparțin debitorului și care se află în mâinile unui terț. Aceasta acționează prin faptul că împiedică terțul să elibereze bunurile poprite. Printre bunurile asupra cărora se poate înființa poprirea se numără următoarele: datorii, fonduri deținute într-un cont bancar, acțiuni, patrimoniu fiduciar, polițe de asigurare și bunuri mobile corporale. Bunurile mobile corporale în mâinile debitorului nu pot fi poprite, întrucât măsura corespunzătoare de executare aferentă acestora este punerea sub sechestru.

Punerea sub sechestru a bunurilor

Un bun mobil corporal aflat în posesia debitorului poate fi pus sub sechestru de un creditor și vândut la licitație ca mijloc de recuperare a datoriilor restante. Cu toate acestea, punerea sub sechestru nu poate fi utilizată pentru a confisca anumite articole precum unelte de lucru sau cărți de care debitorul are nevoie în activitatea sa profesională sau vehiculele care îi sunt necesare debitorului în mod rezonabil și care nu depășesc o anumită valoare. De asemenea, punerea sub sechestru nu poate fi utilizată pentru a prelua bunurile aflate în locuința debitorului, cu excepția cazului în care executorul judecătoresc regional (*Sheriff*) a emis în instanță un ordin de punere sub sechestru cu caracter excepțional. Punerea sub sechestru permite unui creditor să pună sub sechestru sume de bani (numerar, inclusiv monede și bancnote în valută, mandate poștale, instrumente bancare etc.) care sunt deținute la sediul debitorului, deși banii aflați în locuință sau asupra persoanei debitorului nu pot fi puși sub sechestru.

Poprirea veniturilor salariale

Măsura de executare împotriva veniturilor debitorului poate fi pusă în aplicare sub forma înființării popririi asupra veniturilor (pentru executarea unei singure datorii), a înființării popririi pentru obligația actuală de întreținere (pentru executarea unei pensii alimentare sau a unei pensii periodice acordate în urma divorțului) sau a unui ordin de executare mixt (un ordin pronunțat de instanță pentru executarea plății a două sau mai multe dintre aceleași tipuri de datorii, în același timp). Reținerea din venituri poate fi, de asemenea, efectuată în conformitate cu Legea privind pensiile de întreținere pentru copii (*Child Support Act*) din 1991 pentru toți cei care sunt obligați să plătească pensii de întreținere în baza unui ordin de înființare a popririi pentru obligația de întreținere. În momentul comunicării unui borderou de poprire (*arrestment schedule*), angajatorul trebuie să rețină o sumă din veniturile debitorului, calculată în conformitate cu statele de plată din fiecare zi de salariu, și să o plătească creditorului până în momentul în care datoria este stinsă sau debitorul încetează raportul de muncă.

Evacuare sau înlăturarea de pe proprietate

Evacuarea (*ejection*) poate fi efectuată în baza autorității conferite de decretele de recuperare a posesiei asupra proprietăților transmisibile prin succesiune, de înlăturare sau de evacuare. Înlăturarea (*removing*) este termenul utilizat în cazul în care un proprietar urmărește să recupereze posesia asupra proprietății de la un chiriaș. Evacuarea este soluția pentru înlăturarea unui ocupant care nu deține dreptul de a ocupa proprietatea transmisibilă prin succesiune.

Gajul

Gajul reprezintă o metodă de executare cu caracter personal care interzice unui debitor să vândă sau să înstrăineze în alt mod sau să acorde vreoa garanție asupra proprietății sale transmisibile prin succesiune, în detrimentul creditorului gajist. Acest lucru se obține prin înregistrarea gajului în Registrul garanțiilor și adjudecărilor (*Register of Inhibitions and Adjudications*). Gajul asigură creditorul gajist de faptul că debitorul va întâmpina dificultăți în a-și înstrăina proprietatea transmisibilă prin succesiune, dar nu oferă creditorului gajist niciun drept real asupra proprietății. Gajul este o metodă de executare negativă sau de interdicție, care rămâne în vigoare pe o perioadă de cinci ani, dar care se va încheia mai devreme în cazul în care creditorul gajist acceptă stingerea gajului, de obicei la rambursarea datoriei.

2 Care este autoritatea sau autoritățile care au competență în materie de executare?

Executorii judecătorești regionali (*Sheriff Officers*) și executorii judecătorești naționali (*Messengers-at-Arms*) sunt autoritățile competente în materie de executare în Scoția. Aceștia sunt desemnați de creditori pentru a executa hotărâri judecătorești sau mandate împotriva debitorilor care sunt emise de către Sheriff Courts sau Court of Session, precum și titluri de creanță înregistrate în registrul public (*Books of Council and Session*) în vederea executării.

3 Care sunt condițiile în care poate fi emis un titlu executoriu sau o hotărâre executorie?

3.1 Procedura

Hotărârile judecătorești sau decretul pronunțate de către *Sheriff Court* în orice jurisdicție (*Sheriffdom*) din Scoția sau de către *Court of Session* și alte autorități echivalente (cum ar fi un titlu de creanță înregistrat în vederea executării), sunt executorii. Un decret în extras justifică în general orice executare legală.

În general, procesul de executare cade în sarcina executorilor judecătorești regionali și a executorilor judecătorești naționali. Aceștia sunt contractanți independenți plătiți pe bază de onorariu, care dețin un mandat (*Commission*) acordat de președintele (*Sheriff Principal*) jurisdicției în care sunt autorizați să își desfășoare activitatea. Acești executori sunt supuși controlului și supravegherii instanței, deși nu sunt angajați direct de către instanță. Legea privind debitorii (Scoția) [*Debtors (Scotland) Act*] din 1987 stabilește un cadru legal de control al admiterii, al formării și al conduitei acestora în exercitarea funcțiilor lor oficiale, în timp ce Legea privind plata datoriilor și sechestrul (Scoția) [*Debt Arrangement and Attachment (Scotland) Act*] din 2002 și Legea privind falimentul și procedurile de executare (Scoția) [*Bankruptcy and Diligence etc. (Scotland) Act*] din 2007 reglementează funcțiile și conduita acestora. În plus, toți executorii judecătorești sunt obligați să își îndeplinească atribuțiile în conformitate cu Constituția și cu Statutul Societății executorilor judecătorești naționali și a executorilor judecătorești regionali.

Numai în cadrul anumitor proceduri de executare este necesar să se apeleze la un avocat.

Onorariile percepute de executorii judecătorești regionali și de executorii judecătorești naționali pentru efectuarea activității de executare sunt prevăzute în prezent de Act of Sederunt (*Fees of Sheriff Officers*) 2013 (SSI 2013/345) (SSI 2013/345) și de Act of Sederunt (*Fees of Messengers-at-Arms*) 2013 (SSI 2013/346). Aceste tabele de onorarii se modifică în mod periodic.

3.2 Condițiile principale

Pronunțarea unui decret în favoarea solicitantului (persoana care inițiază acțiunea) este, în mod normal, suficientă pentru realizarea executării. Cu toate acestea, majoritatea procedurilor de executare necesită, de asemenea, comunicarea unei somații de plată (*charge for payment*) și emiterea unei broșuri de consiliere și informare pentru debitori (*Debt Advice and Information Package*) înainte de recuperarea datoriei. O somație de plată este o cerere oficială de plată comunicată unui debitor în ceea ce privește suma datorată unui creditor, inclusiv eventualele dobânzi și costuri. Prin aceasta se acordă debitorului un termen de paisprezece zile (în cazul în care debitorul se află în Regatul Unit) în care să efectueze plata. În cazul în care datoria nu este restituită în perioada specificată, creditorul poate apoi să recurgă la procedura de executare pentru a recupera sumele datorate. O broșură de consiliere și informare pentru debitori recomandă debitorilor să obțină consiliere financiară.

În cazul unui ordin de punere sub sechestru cu caracter excepțional, creditorul trebuie să revină în instanță pentru a obține o autorizație specială în vederea punerii sub sechestru a unor articole neesențiale aflate în locuința debitorului. Atunci când analizează dacă să emită sau nu un astfel de ordin, executorul judecătoresc regional are în vedere o serie de aspecte, și anume

natura datoriei (și, în special, dacă datoria se referă la orice impozit sau taxă sau la orice activitate comercială sau afacere desfășurată de către debitor);

dacă debitorul își are domiciliul în locuința menționată;

dacă debitorul desfășoară o activitate comercială sau o afacere în locuința respectivă;

dacă debitorului i s-a acordat consiliere financiară;

dacă a expirat orice prelungire a termenului ordinelor sau al instrucțiunilor de plată; și

orice acord între debitor și creditor pentru stingerea datoriei.

În special, executorul judecătoresc regional trebuie să aibă certitudinea că creditorul a luat măsuri rezonabile pentru a negocia stingerea datoriei și că creditorul a luat deja măsuri pentru a executa datoria prin intermediul unei popriri și al unei popriri asupra veniturilor salariale și că există o perspectivă rezonabilă ca suma recuperată în urma scoaterii la licitație a activelor neesențiale ale debitorului să fie cel puțin egală cu suma dintre o estimare rezonabilă a cheltuielilor imputabile și 100 GBP.

Poprirea acționează în sensul punerii sechestrului pe bunuri (fonduri și bunuri mobile) în mâinile unui terț și asigură o măsură de preferință pentru creditorul poprit. În cazul poprii fondurilor, acestea fac obiectul unei eliberări automate după o perioadă de paisprezece săptămâni, cu condiția să nu fi fost formulată nicio obiecție. Orice obiecție trebuie depusă la executorul judecătoresc regional în instanță, iar motivele pot include următoarele: poprirea este nejustificat de severă, executorul judecătoresc regional nu a efectuat procedura de poprire în mod corespunzător sau fondurile poprite aparțin unui terț (sau sunt deținute de un terț în comun cu debitorul). În ceea ce privește eliberarea bunurilor poprite, creditorul trebuie să inițieze o acțiune de executare a poprii (*action of forthcoming*) care, dacă este admisă de instanță, va ordona terțului poprit (*arrestee*) să elibereze bunurile poprite.

În cazul adjudecării, dacă datoria rămâne neachitată după zece ani (perioada de grație – „*legal*”), creditorul (*adjudger*) își poate converti dreptul într-un drept de proprietate absolută. Acest lucru se realizează printr-o acțiune a Court of Session, cunoscută sub denumirea de acțiune de declarare a expirării perioadei de grație (*declarator of expiry of the legal*). Debitorul poate contesta o acțiune de declarare a expirării perioadei de grație pe motiv că creanța este plătită.

Un gaj produce efecte începând cu data la care notificarea de interdicție (*schedule of inhibition*) și certificatul de exercitare a dreptului de gaj (*certificate of execution of the inhibition*) sunt înregistrate în Registrul garanțiilor și adjudecărilor. Cu toate acestea, în cazul în care o notificare de gaj este înregistrată în Registrul garanțiilor și adjudecărilor, iar notificarea de interdicție și certificatul de exercitare a dreptului de gaj sunt înregistrate în termen de 21 de zile de la data acestei notificări, gajul va produce efecte de la data înregistrării notificării în cauză.

4 Obiectul și natura măsurilor executorii

4.1 Ce tipuri de bunuri pot face obiectul executării?

Există o măsură executorie disponibilă pentru fiecare tip de activ, cu excepția numerarului aflat în posesia debitorului.

4.2 Care sunt efectele măsurilor executorii?

Adjudecarea datoriei

Adjudecarea are ca efect o garanție judiciară în favoarea creditorului, transmisibilă prin succesiune. O hotărâre de adjudecare nu conferă creditorului competența imediată de a vinde: ci doar competența de a garanta chirii în cazul în care proprietatea transmisibilă prin succesiune este închiriată, sau de a înlătura debitorul în cazul în care acesta se află în posesie.

Poprirea bunurilor sau a fondurilor în mâinile unui terț

Efectul poprii este de a indisponibiliza fonduri și/sau bunuri mobile care aparțin debitorului și care se află în mâinile unui terț. Terțul este împiedicat să utilizeze sau să înstrăineze bunurile sau fondurile ori să le elibereze debitorului fără consimțământul creditorului. Pentru ca bunurile poprite să fie eliberate în favoarea unui creditor, acesta din urmă trebuie să introducă o acțiune de executare a poprii. Fondurile poprite în mâinile unei instituții financiare fac obiectul unei eliberări automate după o perioadă de 14 săptămâni, în cazul în care nu a fost formulată nicio obiecție. Dacă terțul poprit pleacă cu articolele poprite, acesta răspunde față de creditorul poprit pentru valoarea acestora. De asemenea, acesta va fi comis, în principiu, infracțiunea de sfidare a instanței prin încălcarea unei măsuri de poprire. Terțul poprit are obligația legală de a informa creditorul poprit cu privire la existența sau inventarul bunurilor poprite printr-un ordin de înființare a poprii. Nerespectarea acestei obligații poate conduce la emiterea de către executorul judecătoresc regional a unui ordin prin care obligă terțul poprit să plătească o sumă de bani creditorului poprit.

Ordinul de înființare a poprii asupra veniturilor salariale sau în materie de obligații actuale de întreținere

În cazul în care unui angajator i s-a comunicat un borderou de poprire asupra veniturilor sau un ordin în materie de obligații actuale de întreținere, acesta trebuie să rețină suma calculată și să o transfere creditorului. Dacă angajatorul nu respectă condițiile, acesta va fi răspunzător față de creditor pentru suma de bani care ar fi trebuit transferată.

Evacuare sau înlăturarea de pe proprietate

Un decret de evacuare sau de înlăturare are ca efect obligarea unei persoane să se retragă de pe proprietatea menționată în decretul în extras. Dacă subiectul unui ordin de evacuare sau de înlăturare nu se conformează în mod voluntar și nu se retrage până la data specificată, executorii judecătorești regionali pot să îl evacueze și să asigure proprietatea, solicitând asistență din partea poliției, dacă este necesar. O „notificare de evacuare de pe proprietatea transmisibilă prin succesiune” (*Charge of Removing from Heritable Property*) trebuie să fie comunicată persoanei care urmează să fie înlăturată, iar perioada notificării cuprinsă în aceasta trebuie să fi expirat înainte de a se putea proceda la înlăturare sau evacuare, cu excepția cazului în care executorul judecătoresc regional a renunțat la această cerință.

Gajul

Înregistrarea unui gaj în Registrul garanțiilor și adjudecărilor are efectul de a împiedica debitorul să vândă sau altfel să înstrăineze sau să acorde vreo garanție asupra proprietății sale transmisibile prin succesiune, în detrimentul creditorului gajist. Orice transfer sau garanție standard sau alt act emis de debitor contrar gajului este reductibil(ă) la cererea creditorului gajist.

Un decret *ad factum praestandum* este un decret de executare a îndeplinirii de către debitor a unui alt act decât plata unei sume de bani și impune respectarea acestuia. Termenii decretului trebuie să precizeze cu exactitate actul care trebuie îndeplinit, iar la depunerea cererii în instanță, este de dorit să se adauge o cerere alternativă pentru daune-interese pe lângă respectare. Nerespectarea nu poate conduce la privarea de libertate decât în cazul în care persoana care a solicitat inițial pronunțarea decretului (denumit în continuare „solicitantul”) depune o cerere la instanța care l-a pronunțat inițial. În acest caz, solicitantului îi revine sarcina de a convinge instanța că debitorul refuză în mod intenționat să respecte decretul. În cazul în care este convinsă de acest lucru, instanța poate emite un mandat de arestare a părâtului pentru o perioadă care nu depășește șase luni. Privarea de libertate nu are ca efect stingerea obligației impuse prin decret.

Punerea sub sechestrul a unor sume de bani

Aceasta permite unui creditor să pună sub sechestrul și să ridice sume de bani (numerar, inclusiv monede și bancnote în valută, mandate poștale, instrumente bancare etc.) care sunt deținute la sediul debitorului, deși banii aflați în locuință și în mâinile debitorului nu pot fi puși sub sechestrul.

4.3 Care este valabilitatea măsurilor de acest fel?

Adjudecarea datoriei

După pronunțarea decretului, extrasul este înregistrat în cartea funciară corespunzătoare din Scoția. Decretul devine apoi valabil și numai după o perioadă de 10 ani poate creditorul să adreseze instanței o cerere pentru a deveni proprietar și a vinde proprietatea.

Poprirea bunurilor sau a fondurilor în mâinile unui terț

Înființarea unei popriri este fie reușită, fie nu este reușită deloc. De exemplu, o notificare de înființare a unei popriri poate fi adresată unei bănci dar, în cazul în care debitorul nu are un cont deschis la banca respectivă sau nu are suficiente fonduri în niciun cont, măsura de poprire nu va obține fonduri.

Punerea sub sechestrul a bunurilor

Sechestrul nu produce efecte decât în termen de fie șase luni de la data punerii sub sechestrul a unui articol, fie 20 de zile de la data la care articolul pus sub sechestrul a fost ridicat din locul în care a fost pus sub sechestrul, în funcție de care din cele două date survine mai devreme. În ordinul de punere sub sechestrul cu caracter excepțional se specifică perioada în care trebuie executat.

Ordinul de înființare a popriri asupra veniturilor salariale sau în materie de obligații actuale de întreținere

Comunicarea unui borderou de poprire asupra veniturilor salariale sau a înființării popriri pentru obligația actuală de întreținere poate sau nu să fie realizată cu succes. În cazul în care debitorul nu este angajatul entității căreia îi este comunicat borderoul, poprirea va fi nereușită. În cazul în care debitorul este angajat, aceasta rămâne în vigoare până în momentul în care datoria este stinsă sau în care debitorul încetează raportul de muncă.

Evacuare sau înlăturarea de pe proprietate

Procedura de executare ca urmare a unui decret de înlăturare sau evacuare trebuie să fie efectuată fără întârzieri nejustificate. Nu există o definiție a ceea ce ar putea însemna întârziere nejustificată. Acest aspect depinde de circumstanțele specifice în fiecare caz în parte.

Gajul

Gajul se prescrie după o perioadă de cinci ani. Acesta poate fi reînnoit la cererea creditorului gajist adresată instanței. Un decret *ad factum praestandum* trebuie să specifice cu exactitate actul care trebuie îndeplinit și termenul în care trebuie îndeplinit.

Punerea sub sechestrul a unor sume de bani

Punerea sub sechestrul a unor sume de bani este fie reușită, fie nu este reușită deloc. De exemplu, în cazul în care executorul judecătoresc regional nu găsește fonduri la sediul debitorului, procedura de punere sub sechestrul a sumelor de bani va fi nereușită. În cazul în care punerea sub sechestrul a unor sume de bani este reușită, grefierul (*Sheriff Officers sau Messengers at Arms*), înainte de expirarea perioadei de 14 zile începând cu ziua executării procedurii de punere sub sechestrul a sumei de bani, trebuie să întocmească un raport pe care să îl adreseze executorului judecătoresc regional. Grefierul trebuie să transmită o copie a acestui raport atât debitorului, cât și creditorului. Sechestrul încetează să producă efecte dacă executorul judecătoresc regional refuză primirea raportului.

5 Există posibilitatea de a ataca hotărârea care stabilește o măsură de acest fel?

Un angajator sau debitorul se poate adresa executorului judecătoresc regional pentru a emite un ordin prin care să se declare nulitatea unui ordin în materie de obligații actuale de întreținere sau că acesta a încetat să producă efecte. De asemenea, dacă debitorul poate convinge executorul judecătoresc regional de faptul că este puțin probabil să își încalce din nou obligațiile de plată, executorul judecătoresc regional poate emite un ordin de revocare.

Printre-o notificare de opoziție, debitorul, terțul poprit sau o terță parte pot să îi solicite executorului judecătoresc regional să emită un ordin de revocare sau de limitare a popririi. Această notificare trebuie transmisă în termen de 4 săptămâni de la executarea popririi.

Se poate introduce o cale de atac împotriva deciziei unui executor judecătoresc regional care are ca obiect un sechestrul sau un sechestrul cu caracter excepțional. Calea de atac poate fi introdusă, doar cu aprobarea executorului judecătoresc regional, la președinte și doar pe motive de drept. Decizia președintelui cu privire la o astfel de cale de atac este definitivă.

Motivele care stau la baza stingerii sau revocării unui gaj sunt cele în care gajul a fost nepotrivit din punct de vedere procedural și în care decretul de plată a fost redus.

Nu există nicio cale de atac împotriva înlăturării sau evacuării odată ce decretul este executat.

6 Există limitări privind executarea, în special legate de protecția debitorului sau de termene?

Debitorul alege o modalitate de soluționare a datorilor

În cazul în care un debitor este pus sub sechestrul sau încheie un act fiduciar, un act fiduciar protejat sau participă la un program de plată a datorilor în cadrul sistemului de soluționare a datorilor, creditorii nu vor putea lua alte măsuri de executare împotriva debitorului, sub rezerva anumitor condiții. În

schimb, creditorul ar trebui, în general, să analizeze posibilitatea de a formula o cerere pentru sumele datorate la administratorul fiduciar al debitorului sau de a adăuga datoria la orice program de plată a datoriei.

Moratoriul privind procedurile de executare

Moratoriul privind procedurile de executare (*moratorium on diligence*) trebuie să fie introdus în cadrul tuturor modalităților legale de soluționare a datoriilor din Scoția, prin modificarea Legii falimentului (Scoția) [*Bankruptcy (Scotland) Act*] din 1985 care intră în vigoare la 1 aprilie 2015 în temeiul Legii privind falimentul și consilierea în materie de datorii (Scoția) [*Bankruptcy and Debt Advice (Scotland) Act*] din 2014. Aceasta înseamnă că, în cazul în care o persoană notifică faptul că intenționează să depună o cerere pentru o modalitate legală de soluționare a datoriilor, acestea i se va acorda o perioadă de protecție de șase săptămâni de la inițierea oricărei acțiuni de executare de către creditorii săi. Aceasta este aceeași perioadă de șase săptămâni care este acordată în prezent în temeiul Legii privind falimentul și procedurile de executare (Scoția) [*Bankruptcy and Diligence (Scotland) Act*] din 2007 care a introdus un moratoriu privind procedurile de executare pentru un debitor care intenționează să solicite sau a solicitat participarea la un program de plată a datoriilor, sau o perioadă de șase săptămâni de la data la care notifică administratorul sistemului de soluționare a datoriilor cu privire la faptul că intenționează să solicite participarea la un program de plată a datoriilor. Aceste perioade de moratoriu de șase săptămâni pot fi, cu toate acestea, reduse sau prelungite în anumite circumstanțe. [În cadrul Legii privind COVID-19 (Scoția) din 2020, perioada de protecție conferită de moratoriu a fost prelungită la șase luni – această modificare va rămâne în vigoare până la 30 septembrie 2020 și poate fi prelungită în continuare prin lege].

Termen de plată

Atunci când pronunță o hotărâre împotriva debitorului pentru plata anumitor tipuri de datorii, instanța poate stabili un termen de plată în sensul că suma datorată poate fi plătită în mod eșalonat, de-a lungul unei perioade de timp. De asemenea, odată ce a fost inițiată o procedură de executare, instanța poate pronunța un ordin referitor la termenul de plată. Pe durata în care este în vigoare o dispoziție sau un ordin referitor la termenul de plată, aceasta nu are competența de a comunica nicio somație de plată sau de a efectua nicio procedură de executare în vederea executării plății datoriei.

Termene de executare

În cazul în care, după data la care o obligație a devenit executorie, aceasta a rămas valabilă pe o perioadă continuă de douăzeci de ani fără să fi fost formulată o cerere în acest sens și fără ca valabilitatea obligației să fi fost recunoscută în mod adecvat, obligația se va stinge. Prin urmare, dacă nu se inițiază proceduri de executare cu privire la o hotărâre a instanței sau la un titlu de creanță pe o perioadă continuă de 20 de ani fără ca aceasta (acesta) să fi fost admis(ă) în scris, în mod neechivoc, de către debitor sau în numele acestuia, obligația se va prescrie. Cu toate acestea, în cazul în care creditorul inițiază proceduri de executare în vederea executării unei hotărâri sau a unui titlu de creanță, în cadrul cărora debitorul recunoaște în mod evident față de creditor faptul că datoria încă există, creditorului i se va mai acorda un termen de 20 de ani în care poate solicita plata integrală a creanței față de debitor.

Link-uri relevante

[Serviciul privind insolvența](#) (*Accountant in Bankruptcy*)

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedbackul](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

This webpage is part of an EU quality network

Ultima actualizare: 19/10/2021

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.